

Cornelia Anna Theodora Akkermans-Martens

Lia

Lia is geboren op 6 november 1951 in Ulvenhout en
overleden op 12 juni 2020 in het Universitair Ziekenhuis te Leuven

Paul Akkermans, haar echtgenoot

Bram Speekenbrink †

Esther en Stephan de Bruijn

Thierry

Iza

Evi

haar kinderen en kleinkinderen

Haar zussen, broer, schoonzus, schoonbroers, nichten en neef.

In verband met de huidige (Corona) omstandigheden nemen wij op donderdag 18 juni in kleine kring afscheid van Lia.
U wordt desgewenst in de gelegenheid gesteld om afscheid te nemen van Lia op woensdagavond 17 juni van 19.00 tot 20.00 uur
bij Uitvaartzorg Hofmans, Loenhoutseweg 4, 2320 Hoogstraten, België.

Online condoleren: www.uitvaartzorg-hofmans.be

Rouwadres: Chaamseweg 21, 2328, Meerle (B)

Soms is het beter iets moois te verliezen, beter verliezen dan dat je het nooit hebt gehad.

Heilige Anthonius

Een liefdevolle vrouw, moeder, oma en zus is van ons heen gegaan. Lia was een vrouw met humor, altijd in een voor feestje maar vooral ook liefdevol en zorgzaam voor iedereen om haar heen. Ze was ontzettend sociaal en bedreven in het onderhouden van contacten. Ze kon heel erg genieten van kleine dingen rondom haar huis, met name de bloemen, de natuur, de moestuin en de vogels in haar tuin.

Ze is geboren in Ulvenhout en groeide op in een gezellig Brabants gezin. Hard werken, maar ook feestjes, familievakanties en veel oog voor elkaar. Op jonge leeftijd trouwde ze en verhuisde het jonge gezin naar Zoetermeer waar Bram is geboren. Later gingen ze wonen in de Kerkhofweg te Breda en maakte Esther het gezin compleet. Met de familie altijd in de buurt was er een warme deken van genegenheid.

2001 en vooral 11 september was voor veel mensen al gedenkwaardig, maar voor Lia was het een gitzwart jaar. Het verlies van haar zoon Bram op die dag, liet diepe sporen na.
Gelukkig leerde ze Paul kennen, en reisden ze in de beginjaren op de motor heel Europa door.

De laatste 15 jaren van Lia tekenden zich door ziekte. Het verloop hiervan ging met ups- en downs gepaard. Gelukkig heeft ze nog wel kunnen genieten van reizen met Paul, met Esther, Stephan en de kleinkinderen. Ze was- en bleef positief en deed alle moeite om haar leven te blijven leiden zoals ze gewend was. De beperkingen die ze door haar ziekte ondervond, bleven zoveel mogelijk onzichtbaar. Toch werd de ziekte haar uiteindelijk te veel. De laatste maand in het ziekenhuis ging het snel slechter, maar ondanks alles bleef ze scherp en vechten. Vol humor hield ze de touwtjes, zo goed en kwaad als het ging, in handen. Nadat ze voor zichzelf het besluit had genomen de strijd op te willen geven, heeft de familie om haar bed gestaan en hebben we op een bijzondere manier afscheid kunnen nemen. Daarna was ze doodop en is ze in alle rust heen gegaan.

Wij blijven mooie herinneringen koesteren aan Lia.

Wij danken u voor uw belangstelling en medeleven tijdens de ziekte en na haar overlijden.